

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 15CoE/2/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4314209118
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Balegová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4314209118.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Martiny Balegovej a členov senátu JUDr. Pavla Lukáča a JUDr. Vlasty Ondrejkovej, v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpený: Advocate s. r. o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 36 865 141, proti povinnému: V. T., nar. XX. XX. XXXX, bytom XXX XX J. XXX, o vymoženie 528 eur s príslušenstvom, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Levice č. k. 14Er/470/2014 - 46 zo dňa 06. 04. 2018 v spojení s opravným uznesením č. k. 14Er/470/2014 - 87 zo dňa 26. 01. 2021, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie Okresného súdu Levice č. k. 14Er/470/2014 - 46 zo dňa 06. 04. 2018 v spojení s opravným uznesením č. k. 14Er/470/2014 - 87 zo dňa 26. 01. 2021 v napadnutej časti I. výroku potvrdzuje.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie exekúciu zastavil (I. výrok) a oprávnenému uložil povinnosť nahradiť súdnemu exekútorovi JUDr. Rudolfovi Krutému náklady spojené s výkonom exekúcie v sume 39,83 eura do 3 dní od nadobudnutia právoplatnosti tohto uznesenia (II. výrok).

2. Svoje rozhodnutie odôvodnil s poukazom na § 39 ods. 4, § 57 ods. 1 písm. m), § 58 ods. 1, § 243f ods. 1, ods. 3, ods. 4, ods. 5, ods. 6, § 243h ods. 1 veta prvá zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej ako „Exekučný poriadok“), § 2 písm. a), § 3 ods. 2, § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, platného a účinného v čase vystavenia zmenky, čl. 2 písm. b) Smernice Rady č. 93/13/EHS zo dňa 05. 04. 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, § 39, § 52 ods. 2, ods. 4, § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Uviedol, že dňa 21. 08. 2014 súd vydal poverenie č. 5402 0121645, ktorým poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie. Dňa 21. 01. 2016 zaslal oprávnený súdnemu exekútorovi doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie v súlade s § 243f ods. 1 Exekučného poriadku, ktoré dňa 03. 02. 2016 postúpil súdu. V tomto smere bolo súdom zistené, že dňa 24. 11. 2010 oprávnený ako veriteľ uzavrel s povinným ako dlžníkom zmluvu o úvere a záväzkový vzťah bol zabezpečený zmenkou vystavenou dňa 24. 11. 2010, v ktorej povinný vystupuje ako vystaviteľ a oprávnený ako remitent. Súd prvej inštancie zmluvný vzťah posúdil ako spotrebiteľský, keď povinný ako dlžník mal v čase uzavretia zmluvy o úvere a v čase vystavenia zmenky postavenie spotrebiteľa. Bol toho názoru, že oprávnený ako veriteľ pri vyplnení zmenky porušil ustanovenie § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, platného a účinného v čase vystavenia a vyplnenia zmenky, pretože zmenková suma 528 eur presahuje 30 % istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru. Povinnému bol poskytnutý úver vo výške 250 eur, z čoho 30 % je 75 eur. Zmenka tak mohla byť vystavená len na sumu zodpovedajúcu zákonnému limitu, vystavená však bola na sumu 528 eur. Podľa názoru súdu prvej inštancie predmetná zmenka je v priamom rozpore so zákonom a predstavuje absolútne neplatný

právny úkon podľa ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka. Všeobecné podmienky poskytnutia úveru, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy v čl. 13 obsahovali dojednanie, že „na zabezpečenie peňažného záväzku dlžníka ako vystaviteľa zmeniek (ďalej aj ako „vystaviteľ“) vyplývajúceho z tejto úverovej zmluvy voči veriteľovi ako remitentovi (ďalej aj ako „remitent“) vystavil vystaviteľ dve zmenky, v ktorých nie sú vyplnené zmenkové sumy a dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy. Remitent má právo uplatniť si celý svoj peňažný nárok vyplnením ktorejkoľvek zmenky. Zmluvné strany a ručiteľ sa dohodli, že zmenkovú sumu vyplní na prvej zo zmeniek remitent najskôr v deň, kedy sa v zmysle bodu 4 týchto podmienok stane celý dlh splatný okamžite, t. j. keď dlžník neuhradí včas poslednú splátku, alebo časť poslednej splátky. Zmenková suma bude pozostávať zo sumy všetkých peňažných nárokov veriteľa voči dlžníkovi, ktoré veriteľovi vzniknú ku dňu vyplnenia prvej zo zmeniek. Dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy vyplní na prvej zo zmeniek remitent tak, že ním bude deň, kedy sa v zmysle bodu 4 týchto podmienok stal splatný celý dlh. Zmluvné strany a ručiteľ sa dohodli, že remitent je oprávnený vyplniť druhú nevyplnenú zmenku v prípade, ak zmenka, ktorá bola vyplnená ako prvá, bola zničená alebo stratená, a to tak, že zmenková suma bude pozostávať zo sumy všetkých peňažných nárokov veriteľa voči dlžníkovi, ktoré veriteľovi vzniknú ku dňu vyplnenia druhej zo zmeniek. Dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy vyplní na druhej zo zmeniek remitent tak, že ním bude deň, kedy sa v zmysle bodu 4 týchto podmienok stal splatný celý dlh. Zmluvné strany sa dohodli, že takto vyplnená zmenka bude predstavovať samostatný zmenkový nárok veriteľa voči dlžníkovi a ručiteľovi“. Súd prvej inštancie predmetné dojednanie posúdil ako neprijateľné podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, čo zakladá neplatnosť predmetného dojednania. V tomto smere vychádzal aj z rozhodnutia Krajského súdu Prešov sp. zn. 7Co/339/2014 zo dňa 26. 02. 2015, v rámci ktorého bola dohoda o vyplňovacom práve zmenky vyhodnotená ako neprijateľná zmluvná podmienka s poukazom na § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Navyiac, súd prvej inštancie po preštudovaní úverovej zmluvy uzatvorenej medzi povinným ako dlžníkom a oprávneným dospel k záveru, že zmluva nemá obligatórne náležitosti uvedené v § 4 ods. 2 písm. g), h), i), j) zákona č. 258/2001 Z. z. v znení účinnom v čase uzatvorenia predmetnej úverovej zmluvy, čo spôsobuje, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

3. V prejednávanej veci bola zmenka posúdená ako neplatná, keďže bola vystavená v rozpore s § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1968 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, platného a účinného v čase vystavenia a vyplnenia zmenky. Súd prvej inštancie preto exekúciu podľa § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku zastavil.

4. O trovách exekúcie rozhodol tak, že oprávnenému uložil povinnosť nahradiť trovy exekúcie súdnemu exekútorovi v sume 39,83 eura (vrátane DPH), ktoré pozostávajú z paušálnej odmeny 33,19 eura v zmysle § 14 vyhlášky č. 288/1995 Z. z. a 20 % DPH vo výške 6,64 eura.

5. Proti tomuto uzneseniu podal oprávnený v zákonom stanovenej lehote odvolanie z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f), h) CSP a domáhal sa, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Uviedol, že dňa 24. 11. 2010 bola uzatvorená zmluva o úvere č. 403700505, na základe ktorej poskytol povinnému úver na výkon zamestnania. Skutočnosť, či povinný úver použil na daný účel, neskúma. Zmluvu o úvere nemožno považovať za zmluvu o spotrebiteľskom úvere a je preto vylúčená aplikácia Občianskeho zákonníka. V prípade, ak by povinný nebral úver na účel zamestnania, tak prehlásenie, že finančné prostriedky sú poskytnuté na výkon zamestnania, by neurobil a nepripojil by k takému vyhláseniu svoj podpis. Povinný pred uzavretím zmluvy dobrovoľne v žiadosti o poskytnutie úveru uviedol, že má záujem, aby mu bol poskytnutý úver na účely výkonu zamestnania. Poukázal na dodatok k zmluve o úvere, kde povinný uviedol, že prostriedky použije na „kúpu pracovných pomôcok“. Povinný tak nemá postavenie spotrebiteľa a právny vzťah je obchodnoprávny, čo vylučuje uplatnenie právnych noriem s cieľom ochrany spotrebiteľa. Okrem toho dodal, že dohodnutá výška úrokov 0,25 % denne nie je neprimeraná a nie je v rozpore so zásadou poctivého obchodného styku. Podľa ustálenej súdnej judikatúry pre posúdenie primeranosti výšky úroku z omeškania nie je možné vychádzať len z číselnej výšky a prípadného porovnania so zákonnou výškou, ale treba zistiť, zhodnotiť a zohľadniť konkrétne okolnosti prípadu. V čase uzatvorenia predmetnej zmluvy o úvere bol právny vzťah z nej vyplývajúci tzv. „absolútny obchod“ a úroky z omeškania bolo možné dohodnúť a následne požadovať bez akýchkoľvek zákonných obmedzení.

6. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie, ako aj postup súdu, ktorý mu predchádzal v medziach podaného odvolania (§ 379, § 380 Civilného sporového

poriadku - ďalej len „CSP“) a zistil, že odvolanie oprávneného nie je dôvodné. Rozhodol tak bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP.

7. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že exekučné konanie sa začalo dňa 19. 02. 2014, kedy bola pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým, so sídlom Exekútorského úradu Záhradnícka 60, Bratislava, spísaná zápisnica o návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie, a to na základe exekučného titulu, ktorým je rozhodcovský rozsudok vydaný Stálym rozhodcovským súdom, zriadeným zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a. s., sp. zn. SR 01391/12 zo dňa 25. 05. 2012, právoplatným dňa 18. 06. 2012 a vykonateľným dňa 21. 06. 2012. Súdny exekútor požiadal dňa 23. 04. 2014 súd o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Dňa 21. 08. 2014 súd vydal poverenie č. 5402 0121645, ktorým poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie. Dňa 21. 01. 2016 zaslal oprávnený súdному exekútorovi doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie v súlade s § 243f ods. 1 Exekučného poriadku, ktoré postúpil dňa 03. 02. 2016 exekučnému súdu. Následne súd prvej inštancie vydal napadnuté uznesenie.

8. Podľa § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

9. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

10. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

11. Podľa § 243h ods. 1 Exekučného poriadku, ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017. Pravidlá pre pridelenie vecí exekútorom podľa § 55 ods. 4 a 5 sa použijú len s ohľadom na veci pridelené podľa predpisov účinných po 1. apríli 2017.

12. Podľa § 39 ods. 4 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31. 03. 2017, v návrhu na vykonanie exekúcie na podklade rozhodnutia, ktorým sa priznal nárok zo zmenky proti povinnému, ktorý je fyzickou osobou, oprávnený opíše aj rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu s povinným. Skutočnosti podľa prvej vety je povinný opísať aj oprávnený, ktorý svoje právo preukazuje nepretržitým radom indosamentov. K návrhu na vykonanie exekúcie sa pripoja dôkazy, ktoré tieto skutočnosti osvedčujú.

13. Podľa § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku v znení účinnom do 31. 03. 2017, exekúciu súd zastaví, ak rozhodnutie, ktoré je podkladom na vykonanie exekúcie, bolo vydané v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky a vyšlo najavo, že vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou a nebolo prihliadnuté na 1. neprijateľné zmluvné podmienky, 2. obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, alebo 3. rozpor s dobrými mravmi alebo so zákonom.

14. Podľa § 243f ods. 1, 4, 6 Exekučného poriadku, v exekučných konaniach, ktoré sa začali pred účinnosťou tohto zákona a v ktorých sa odo dňa účinnosti tohto zákona vyžadujú pri podaní návrhu na vykonanie exekúcie náležitosti podľa § 39 ods. 4, je oprávnený povinný doplniť návrh na vykonanie exekúcie podľa § 39 ods. 4 do 30 dní odo dňa účinnosti tohto zákona. Ak sa v konaniach podľa odseku 1 nepreukáže opak, platí, že sú tu dôvody na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m). Ak oprávnený návrh na vykonanie exekúcie doplní v lehote podľa odseku 1, súd preskúma, či je daný dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m) a ak exekúciu nezastaví, rozhodne o pokračovaní exekúcie. V predmetnom konaní sa vymáha plnenie na základe rozhodcovského rozsudku vydaného na podklade originálu predloženej zmenky. Ako správne uviedol súd prvej inštancie, zákonodarca stanovil oprávnenému v zmysle § 243f ods. 1 v exekučných konaniach, ktoré sa začali pred účinnosťou tohto zákona a v ktorých sa odo dňa účinnosti tohto zákona vyžadujú pri podaní návrhu na vykonanie exekúcie náležitosti podľa § 39 ods. 4, povinnosť, podľa ktorej je oprávnený povinný doplniť návrh na vykonanie exekúcie.

15. Podľa názoru odvolacieho súdu súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav a z takto zisteného skutkového stavu urobil aj správny právny záver a svoje rozhodnutie aj správne odôvodnil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého uznesenia, a preto s poukazom na § 387 ods. 2 CSP sa v odôvodnení tohto rozhodnutia obmedzil iba na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia bez toho, aby odvolací súd tieto dôvody opakoval.

16. Odvolací súd uvádza, že spotrebiteľská zmluva je v našom právnom poriadku definovaná v § 52 Občianskeho zákonníka ako každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Podmienkou pre posudzovanie zmlúv ako spotrebiteľských je skutočnosť, že zmluvnými stranami sú dodávateľ a spotrebiteľ, pričom jej charakteristickým znakom je to, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, za podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ bez možnosti spotrebiteľa tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Tieto zmluvy sú spravidla vopred pripravené na formulároch a nie je vytvorený priestor na dojednanie obsahu tejto zmluvy alebo jej zmeny. Medzi účastníkmi ide o spotrebiteľský právny vzťah, na ktorý je potrebné aplikovať ustanovenia o spotrebiteľskom práve.

17. Z predloženej zmluvy o úvere totiž vyplýva, že oprávnený vystupuje ako veriteľ, pričom medzi predmety jeho činnosti patrí aj poskytovanie úverov, teda oprávnený pri uzatváraní zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a považuje sa za dodávateľa. Povinný uzatváral zmluvu ako fyzická osoba s uvedením rodného čísla (rovnako je to aj v prípade dodatku, ktorý oprávnený priložil k odvolaniu). Za spotrebiteľa sa v zmysle § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka považuje fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Preto je možné konštatovať, že povinný je spotrebiteľom podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka. Taktiež je potrebné zdôrazniť, že v tomto prípade bola zmluva o úvere vopred pripravená oprávneným pre veľký počet spotrebiteľov, z čoho vyplýva, že povinný nemohol ovplyvniť jej obsah a zmluvné dojednania, ide teda o štandardnú spotrebiteľskú zmluvu, ktorú možno označiť aj ako formulárovú.

18. Ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka sa vzťahujú práve na taký druh zmlúv, pri ktorých spotrebiteľ nemal možnosť ovplyvniť ich obsah. Ide o osobitnú ochranu v rámci ochrany spotrebiteľa, pričom zákon v § 53 vymedzuje neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách a rozlišuje, či boli individuálne dojednané alebo nie. Je teda dôležité, či spotrebiteľ mal možnosť oboznámiť sa s nimi pred uzavretím zmluvy, ale taktiež aj to, či ich mal možnosť ovplyvniť. V tomto smere sa zabezpečuje ochrana najmä tým zmluvám, pri ktorých sa zmluvné podmienky pripravujú vopred a pri ktorých spotrebiteľ nemal možnosť ovplyvniť ich obsah. Z predmetnej zmluvy o úvere je zrejmé, že bola vopred pripravená oprávneným pre veľký počet spotrebiteľov, z čoho vyplýva, že povinný nemohol ovplyvniť jej obsah a zmluvné dojednania, ide teda o štandardnú spotrebiteľskú zmluvu, ktorú možno označiť aj ako formulárovú, adhéziu a na spotrebiteľské vzťahy je potrebné aplikovať spotrebiteľské právne normy bez ohľadu na to, či došlo k tzv. voľbe práva alebo či ide o tzv. absolútny obchod.

19. Súd prvej inštancie v danej veci postupoval podľa zákonného ustanovenia § 243f ods. 6 Exekučného poriadku, keďže oprávnený doplnil návrh na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej lehote, keď uviedol, že rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa vzťahu s povinným sú od počiatku výkonu exekúcie uvedené v časti odôvodnenia exekučného titulu, pričom boli známe súdnemu exekútorovi a aj súdu s tým, že exekučný titul bol vydaný ako dôsledok riadne vykonaného súdneho konania, v ktorom boli dodržané všetky zásady spravodlivosti s prihliadnutím na existenciu neprijateľných zmluvných podmienok, obmedzení alebo neprípustnosti zmenky a na rozpor s dobrými mravmi. Splnenie tejto zákonnej povinnosti oprávneným nemá za následok automaticky pokračovanie v konaní. Na podklade označených a predložených skutočností a dôkazov vzniká exekučnému súdu povinnosť preskúmať, či je daný dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku. Túto povinnosť súd prvej inštancie splnil preskúmaním exekučného titulu a správnym posúdením spotrebiteľského postavenia povinného. V konaní, v ktorom bol vydaný exekučný titul sa uplatňoval nárok zo zmenky, vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou a nebolo prihliadnuté na obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky. Opak zo žiadneho dôkazu preukázaný nebol. Pre tento prípad zákon ustanovuje domnienku (prezumpciu), podľa ktorej platí, že sú tu dôvody na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku (§ 243f ods. 3). Súd prvej inštancie preto správne podľa § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku exekúciu zastavil a v tomto smere svoje rozhodnutie aj dostatočne a presvedčivo odôvodnil. Námietky oprávneného odvolací súd považoval za nedôvodné a s

ohľadom na ich obsah možno konštatovať, že oprávnený uvedomujúc si neprípustnosť použitia zmenky, argumentoval v podstate len nespotebiteľským charakterom vzťahu medzi ním a povinným, ktorý nebol v predmetnej veci preukázaný.

20. V intenciách vyššie uvedených skutočností odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti I. výroku ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil

21. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon v § 420 až § 423 CSP pripúšťa.

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom okrem prípadov uvedených v § 429 ods. 2 CSP.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.